TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Cha tôi gánh cả mùa đông

ISSN: 2734-9195 17:05 28/01/2026

Cha gánh vác vất vả trong nhà, nhận về nhọc nhằn ngoài đồng, đổi lấy cho con cái những tháng ngày yên ổn.

Tác giả: **Trà Bình**

Trời se lạnh, tôi đứng bên hiên nhà, hai bàn tay giấu sâu trong túi áo. Trong khoảnh khắc này, hình ảnh cha tôi năm xưa bỗng hiện về - dáng người lầm lũi giữa cánh đồng mùa đông buốt giá.

Ngày ấy, cha ra đồng trong chiếc áo trấn thủ đã sờn vai, chiếc mũ cối cũng bạc màu, tấm lưng cha còng xuống, như gánh cả mùa đông nặng trĩu, gánh luôn những tháng ngày thiếu thốn của đàn con thơ ngây. Cha chọn đứng ngoài đồng, giữa trống trải và lạnh lẽo, để chúng tôi được trú mình trong căn nhà kín gió.

Ảnh sưu tầm

Mùa đông ngoài đồng không chỉ là cái lạnh thường thấy, đó là cái lạnh thấm sâu, ngấm dần từ bùn đất vào da thịt. Giữa cánh đồng trơ trọi những thửa

ruộng, cha lặng lẽ đắp bờ, bừa lại cho mặt ruộng phẳng phiu. Đôi bàn tay của cha gầy guộc nứt nẻ vì gió sương vẫn nhẫn nại từng động tác chậm rãi và đều đặn, như thể cha đang trò chuyện với đất. Cha bảo, đất làm kỹ thì mạ mới lên đều, lúa mới chắc hạt. Tôi hiểu trong từng nhát cuốc, đường bừa ấy là niềm hy vọng âm thầm mà cha gửi gắm cho ngày mai.

Đôi chân trần của cha lún sâu trong bùn lạnh, dò dẫm từng bước một. Ban ngày, chân cha ê buốt vì ngâm bùn. Ban đêm, cha ngồi bên bếp lửa xoa bóp cơn đau nhức đến tận khuya. Những đêm đông, giấc ngủ của cha chập chờn, còn chúng tôi thì ngủ say trong hơi ấm của cha đã gom góp suốt cả ngày dài ngoài đồng.

Mưa phùn **mùa đông** khiến trời rét đậm, mảnh áo mưa được cắt ra từ túi ni lông khoác lên người cha chỉ để gọi là có, chứ gió mưa vẫn dễ dàng luồn qua. Cha nói để chúng tôi bớt lo "*làm việc luôn tay thì cơ thể sẽ ấm lên*", sau này tôi mới biết, đó chỉ là lời cha tự trấn an, bởi cái lạnh giữa đồng hoang, ruộng trũng nào đâu có đơn giản.

Cha gom cả nước mưa, buốt giá vào đôi tay chai sần. Bước chân cha cần mẫn đi từ thửa ruộng này qua thửa ruộng khác, đôi khi gập ghềnh như chính dòng đời nhiều khúc quanh. Cha gánh vác vất vả trong nhà, nhận về nhọc nhằn ngoài đồng, đổi lấy cho con cái những tháng ngày yên ổn.

Giờ đây, trong tiết trời se lạnh của những ngày cuối năm, tôi chợt thấy mình thật **hạnh phúc**, hạnh phúc bởi tôi có một người cha đã để lại hơi ấm bền bỉ, theo tôi đi suốt cuộc đời.

Tác giả: **Trà Bình**